

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการใช้และรักษายานพาหนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับการใช้และรักษายานพาหนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษายานพาหนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนการปฏิบัติ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“หน่วยงาน” หมายความว่า สำนัก กอง ตามโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละรูปแบบหรือหน่วยงานย่อย

“หน่วยงานย่อย” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้แยกออกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานตามโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบหรือหน่วยงานย่อย

“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์ประจำตำแหน่ง และยานพาหนะส่วนกลาง

“ยานพาหนะส่วนกลาง” หมายความว่า ยานพาหนะที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะที่ใช้ในการบริการประชาชนหรือใช้ตามหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือ เครื่องจักรกลต่าง ๆ เป็นต้น

“รถยนต์ประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ซึ่งจัดให้แก่ผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้อำนวยการสำนักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รถรับรอง” หมายความว่า รถยนต์ที่จัดไว้เป็นพาหนะรับรองชาวต่างประเทศซึ่งเป็นแขกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจัดไว้เพื่อรับรองบุคคลสำคัญ

ข้อ ๖ ยานพาหนะส่วนกลาง ให้มีตราเครื่องหมายประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดกว้างหรือยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร และอักษรชื่อเต็มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร หรือชื่อย่อขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๗.๕ เซนติเมตร ไว้ด้านข้างนอกยานพาหนะทั้งสองข้าง

สำหรับรถจักรยานยนต์หรือเรือ ขนาดของตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้พิจารณาตามความเหมาะสม

ตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้พ้นด้วยสีขาว เว้นแต่ใช้สีขาวแล้วมองไม่เห็นชัดเจน ให้ใช้สีอื่นแทน ในกรณีที่มีการจำหน่ายยานพาหนะส่วนกลาง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลบหรือทำลายตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกทั้งหมดก่อนที่จะส่งมอบยานพาหนะส่วนกลางให้บุคคลอื่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเหตุผลและความจำเป็นซึ่งเห็นว่า การมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ด้านข้างนอกยานพาหนะส่วนกลาง อาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้หรือไม่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน ให้ขอทำความตกลงกับผู้ว่าราชการจังหวัด และให้มีการพิจารณา ทบทวนเหตุผลและความจำเป็นของการยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงเวลาอันเหมาะสมอยู่เสมอด้วย

ข้อ ๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชียานพาหนะแยกประเภทเป็นรถยนต์ประจำตำแหน่ง ยานพาหนะส่วนกลาง รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่ายจ่ายโอนตามแบบ ๑ หรือแบบ ๒ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงประเภทรถยนต์ส่วนกลางเป็นรถยนต์ประจำตำแหน่ง หรือรถยนต์ประจำตำแหน่งเป็นรถยนต์ส่วนกลาง ให้ผู้บริหารท้องถิ่นขอทำความเข้าใจกับกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๘ ในแต่ละปีงบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสำรวจและกำหนดเกณฑ์การใช้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงหรือพลังงานอื่นของยานพาหนะส่วนกลางทุกประเภท เพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือพลังงานอื่น และตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบ

หมวด ๒
การจัดหา

ข้อ ๙ รถยนต์ประจำตำแหน่งให้มีได้ไม่เกินตำแหน่งละหนึ่งคัน และให้ใช้รถในตำแหน่งนั้นไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง โดยให้มีขนาดเครื่องยนต์สูงสุดไม่เกิน ๒,๒๐๐ ซีซี หรือกรณีเป็นรถพลังงานไฟฟ้า ให้มีกำลังมอเตอร์ไฟฟ้าสูงสุดไม่เกิน ๒๕๕ กิโลวัตต์

ห้ามมิให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินนอกงบประมาณหรือเงินอื่นใดมาสมทบเพื่อจัดหารถยนต์ประจำตำแหน่งให้มีขนาดเครื่องยนต์ กำลังเครื่องยนต์ หรือกำลังมอเตอร์ไฟฟ้าเกินกว่าที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐ รถยนต์ประจำตำแหน่ง ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี และยานพาหนะส่วนกลางซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหายานพาหนะใหม่ทดแทนยานพาหนะเก่าได้

สำหรับรถยนต์ประจำตำแหน่งหรือยานพาหนะส่วนกลางที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูง หรือประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มกับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้โดยปลอดภัย ไม่อยู่ในบังคับของระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเช่ายานพาหนะส่วนกลางหรือรถยนต์ประจำตำแหน่งได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลังโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความจำเป็นต้องใช้รถรับรองเพื่อรับรองแขกชาวต่างประเทศหรือบุคคลสำคัญ ให้เช่าจากเอกชนตามความจำเป็น เป็นคราว ๆ ไป

หมวด ๓
การใช้

ข้อ ๑๒ รถยนต์ประจำตำแหน่งให้ใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายโดยรวม หรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อการเดินทางไปและกลับระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม

ยานพาหนะส่วนกลาง รถรับรอง ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเป็นประโยชน์ของทางราชการ

การใช้ยานพาหนะส่วนกลาง และรถรับรองต้องได้รับอนุญาตจากผู้บริหารท้องถิ่นก่อน

ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้อนุมัติการใช้ยานพาหนะส่วนกลาง

ห้ามผู้มีสิทธิได้รับรถยนต์ประจำตำแหน่ง ซึ่งได้รถยนต์ประจำตำแหน่งแล้วนำรถยนต์ส่วนกลาง ไปใช้อีก เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะคราว ให้ขออนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้รถยนต์ส่วนกลางไว้ด้วย

กรณีผู้ใช้ยานพาหนะส่วนกลางตามวรรคสามหรือวรรคห้าเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ทำบันทึกไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร

ใบขออนุญาตใช้ยานพาหนะส่วนกลาง และรถรับรอง ให้ใช้ตามแบบ ๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีบันทึกการใช้ยานพาหนะส่วนกลาง และรถรับรอง ประจำรถแต่ละคัน ตามแบบ ๔ ท้ายระเบียบนี้

หัวหน้าหน่วยงานต้องควบคุมผู้ใช้ยานพาหนะส่วนกลาง และรถรับรอง ให้ลงรายการ ตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งคืนรถให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนด สามสิบวันนับแต่วันที่ได้พ้นจากตำแหน่งหรือส่งมอบงาน แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งถึงแก่กรรม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเรียกรถยนต์ประจำตำแหน่งคืน หากผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรจะผ่อนผันให้ส่งคืนรถยนต์ประจำตำแหน่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ก็ให้กระทำได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าหกสิบวันนับแต่วันถึงแก่กรรม

หมวด ๔

การเก็บรักษาและซ่อมบำรุง

ข้อ ๑๕ การเก็บรักษารถยนต์ประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบ ของผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่ง

การเก็บรักษายานพาหนะส่วนกลาง รถรับรอง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานย่อย โดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือบริเวณของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานย่อย

สำหรับยานพาหนะส่วนกลาง ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้บริหารท้องถิ่น จะพิจารณาอนุญาตให้นำไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ ในกรณี ต่อไปนี้

- (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานย่อยไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ หรือ
- (๒) มีราชการจำเป็นและเร่งด่วน

ข้อ ๑๖ การอนุญาตให้นายานพาหนะส่วนกลางไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราว อันเนื่องมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานย่อยไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำรายงานขออนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็นและรายละเอียดของสถานที่ที่จะนายานพาหนะส่วนกลางไปเก็บรักษา ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ เสนอประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตด้วยทุกครั้ง

ในกรณีที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับยานพาหนะส่วนกลางในระหว่างการเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาเยี่ยงวิญญูชน จะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนแล้ว และการสูญหายหรือเสียหายนั้น มิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา แต่หากการสูญหาย หรือเสียหายนั้นเกิดขึ้น เนื่องจากการนำไปใช้ในการอื่น ให้ผู้อื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้ ณ ที่ที่มีได้รับอนุญาต ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบทุกกรณี แม้ว่าจะเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ถึงอย่างไรความสูญหายหรือเสียหายก็จะเกิดแก่ยานพาหนะส่วนกลางคั่นนั้น

ข้อ ๑๗ ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่รถยนต์ประจำตำแหน่งสูญหายหรือเสียหาย เพราะความประมาทเลินเล่อของผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่ง หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นนำรถยนต์ประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือหน้าที่ปกติ แม้ด้วยเหตุสุดวิสัย

ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นแก่รถยนต์ประจำตำแหน่งเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ให้ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งเป็นผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ขับขี่ซึ่งมิใช่พนักงานขับรถ หรือผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบซ่อมแซมให้คงสภาพดีตามเดิม

ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามวรรคสอง หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องใช้รถคั่นนั้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติซ่อมรถคั่นนั้น โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อนได้

ข้อ ๑๘ เมื่อเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับยานพาหนะส่วนกลาง หรือรถรับรอง ให้ผู้รับผิดชอบ หรือผู้ใช้งานรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงผู้บริหารท้องถิ่นทราบทันที ตามแบบ ๕ ท้ายระเบียบนี้

กรณีเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถยนต์ประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่ง ต้องรับรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบทันที กรณีที่มีได้เป็นผู้ใช้รถเองหรือไม่สามารถที่จะรายงานเองได้ ให้พนักงานขับรถรับรายงานผู้บังคับบัญชา กรณีผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ให้ทำบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ตามแบบ ๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรถยนต์ประจำตำแหน่ง และยานพาหนะส่วนกลาง ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ต่ออยู่เสมอ

ข้อ ๒๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบและดูแลยานพาหนะ มิให้มีมลพิษทางอากาศและระดับเสียงจากท่อไอเสียเกินระดับมาตรฐานที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

การตรวจสอบมลพิษของยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง ให้มีการตรวจสอบมลพิษทุกหกเดือน หรือทุกระยะทาง ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่จะถึงกำหนดอย่างใดก่อน ภายหลังจากซ่อมบำรุงที่เกี่ยวกับระบบการทำงานทุกครั้ง เมื่อพบว่ามลพิษเกินระดับมาตรฐาน ให้ดำเนินการแก้ไข ซ่อมบำรุง หรือปรับแต่งสภาพทันที

ข้อ ๒๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดแสดงรายการซ่อมบำรุงยานพาหนะแต่ละประเภทตามแบบ ๖ ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๕

การเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือค่าพลังงานอื่น

ข้อ ๒๒ ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งเป็นผู้จ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือค่าพลังงานอื่นเอง ในกรณีที่นำรถไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งนอกเหนือไปจากหน้าที่ปกติประจำให้เบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง หรือค่าพลังงานอื่นได้ ทั้งนี้ ผู้ใช้รถยนต์ประจำตำแหน่งต้องรับรองทุกครั้งว่าได้มีการนำรถยนต์ประจำตำแหน่งไปใช้ในกรณีดังกล่าวจริง

ยานพาหนะส่วนกลาง และรถรับรอง ให้เบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง หรือค่าพลังงานอื่นจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดกระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือกระทำการโดยมีเจตนาทุจริต หรือปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง และในกรณีของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การใช้และรักษายานพาหนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่แล้วเสร็จอยู่ในก่อนวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิม จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๕ บรรดาหนังสือสั่งการที่ออกตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้
และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับต่อไป
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ....

เรื่อง รายงานการสูญหาย/ความเสียหายยานพาหนะหมายเลขทะเบียน.....
เรียน.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เวลา.....น.

สถานที่เกิดเหตุ..... (ตั้งแผนที่สังเขปที่แนบมานี้)

ความเร็วขณะเกิดเหตุ.....กม./ชม.

ก่อนเกิดเหตุเดินทางจาก.....จะไป.....

ความเสียหาย.....

ยานพาหนะหรือทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม

ยานพาหนะ.....หมายเลขทะเบียน.....

ขับขี่โดย.....อายุ.....ปี ใบอนุญาตขับขี่เลขที่.....

ที่อยู่ของผู้ขับขี่.....

ชื่อเจ้าของยานพาหนะ.....

เหตุเกิดจาก.....

.....

ความเสียหาย.....

ผู้บาดเจ็บ

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

.....

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

.....

ผู้สอบสวนและพยาน

พนักงานสอบสวนชื่อ.....สถานีตำรวจ.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่.....

.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่.....

.....

ผลของคดี.....

ใบขออนุญาตใช้ยานพาหนะส่วนกลาง/รถรับรอง

วันที่.....เดือน..... พ.ศ....

เรียน (ผู้มีอำนาจสั่งใช้ยานพาหนะส่วนกลาง/รถรับรอง).....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขออนุญาตใช้ยานพาหนะส่วนกลาง/รถรับรอง (ไปที่ไหน).....

เพื่อ.....มีคนนั่ง.....คน

ในวันที่.....เวลา.....

ในวันที่.....เวลา.....

..... ผู้ขออนุญาต
..... ผู้อำนวยการสำนัก/กอง
..... หรือผู้แทน
..... (วัน เดือน ปี)

.....
(ลงนามผู้มีอำนาจสั่งใช้ยานพาหนะส่วนกลาง/รถรับรอง).....

...../...../.....

บันทึกการใช้ยานพาหนะส่วนกลาง/รถรับรอง
หมายเลขทะเบียน

ลำดับที่	ออกเดินทาง		ผู้ใช้ ยานพาหนะ	สถานที่ไป	ระยะ กม./ไมล์ เมื่อออก เดินทาง	กลับถึงสำนักงาน		ระยะ กม./ไมล์ เมื่อกลับ สำนักงาน	รวม ระยะทาง กม./ไมล์	พนักงาน ขับรถ	หมายเหตุ
	วันที่	เวลา				วันที่	เวลา				

ผู้บันทึก

ตำแหน่ง

